



תורת אביגדור

לימוד

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: ארי בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת משפטים

אחרי רבים להטות

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020



פרשת משפטים אחרי רבים להטות

"ילדים", אמר הרב מונק, "מחר אני לא יהיה כאן והרב קרהן ילמד אתכם במקומי. אבל אני מבקש שזה לא יהרוס לכם את השטייגען! להתראות, ותהנו מארוחת הצהריים שלכם."

הפעמון צלצל והילדים יצאו מהכתה בריצה.

"הי, שמעתם מה הרב אמר?" קרא איצי בהתרגשות. "הרב קרהן - אתם יודעים מי זה?"

"הרב פסח קרהן? המרצה המפורסם?" שאל אהרן.

"לא, הוא ממש לא ממלא מקום", אמר איצי. "זה הודי קרהן, אתם יודעים, מי שיושב בצד ימין בבית הכנסת בשבת."

"אבל הוא אפילו לא נשוי - הוא רק התארס שבוע שעבר!" אמר דובי.

"בדיוק", אמר איצי. "הוא מעולם לא לימד בעבר. אתם יודעים מה זה אומר?"

כל הילדים צחקו בהתרגשות לרעיון של הרב הממלא מקום החדש וטרי.

"טוב", אמר איצי. "כלם צריכים להכין מטוסי נייר. אבל המון. בואו נקווה שלרב קרהן יש ניסיון בניהול תנועה אווירית של מטוסי קרב...!"

הילדים צחקו ועימם צחק גם אהרן, אבל בליבו פנימה הוא לא הרגיש כל כך שלם עם העניין. האם זה באמת רעיון טוב?

אולם בכל אופן הוא חש שלא בנח להישאר מאחור ולא להצטרף לחבריו ולתעלוליהם. כלם אכלו ארוחת צהרים במהירות וחזרו לכתתם מוקדם מהרגיל בכדי להספיק להכין את המטוסים.

"נו, אהרן..." אמר איצי. "למה אתה לא מקפל?"

"אני, אה... אני בדיוק התחלתי", אמר אהרן בהיסוס כשהוא מתחיל להוציא דפים מקלסרו ולקפלם.

לפתע, נפתחה דלת הכתה לרווחה והרב מונק נכנס כשגבו מופנה לכוון הכתה והוא סוחב קופסה ענקית.

"פססט... הרב כאן! תחביאו!" לחש איצי וכל הילדים דחפו במהירות את המטוסים אל תוך הילקוטים.

אבל אהרן לא היה מספיק זריז ולפני שהוא הספיק להחליק את כל המטוסים אל תוך הילקוט, כבר הסתובב הרב מונק לכיוונם.

"שלום ילדים", הוא אמר בחיוך. "מדוע חזרתם לכתה כל כך מוקדם מההפסקה?"

חיוכו של הרב מונק דעך במקצת כאשר הבחין במטוס החצי מקופל שהיה מונח בידו הרועדת של אהרן.

"אהרן, הוא שאל ברוגע - "מה זה?"

אהרן הסמיק. הוא לא ידע מה לומר.

"אתה לא חייב לענות לי," הרב מונק אמר כשהוא פסע לעבר אהרן ובעדינות לקח את המטוס מידיו. "אני רואה מה קורה כאן. וזה בגלל שיש לכם ממלא מקום מחר, נכון?"

אהרן ישב בדממה, מבויש.



הרב מונק פסע ברחבי הכתה, אוסף את המטוסים החבויים והתחובים בכל פינה, משולחנות הכתיבה, התיקים והכיסים.

"ילדים," אמר הרב מונק. "אני לא צריך לומר לכם כמה נורא הרעיון הזה לבייש מורה ממלא מקום חדש. אתם בטח רק נתפסתם בהתרגשות וכעת שאתם חושבים על זה, אני בטוח שבפועל בוודאי לא תזרקו אותם במהלך השיעור מחר."

הילדים היו כאחד, מבוהלים ומרוצים שהרב מונק לא הולך להעניש אותם. הם הבינו כמה גרוע היה הרעיון.

איצי במיוחד הרגיש שלא בנח. אחרי רגע - הוא הצביע.

"הרב," הוא אמר. "אני מרגיש רע. זה היה הרעיון שלי ואני צריך לקחת אחריות. ואהרן וחלק מהחברים אפילו לא כל כך רצו לעשות את זה ואני חושב שהם רק עשו את זה בגלל כל השאר."

אהרן הביט בהלם והנהן בהסכמה.

"וואו, איצי!" קרא הרב מונק. "אתה לא מבין כמה מדהים ומרגש זה שיש לך האומץ לומר את זה. אבל אני רוצה לומר משהו על הנקודה הזו.

"לעיתים קרובות אתה רואה הרבה אנשים אחרים שעושים דברים ואתה מרגיש שאתה צריך לעשות כך גם כן. אחרי הכל בפרשת השבוע נא: 'אַחֲרֵי רַבִּים לְהִטָּת' הוי אומר שיש לפעול כפי שרוב האנשים עושים. אולם, אותו הפסוק בדיוק אומר: "לֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים לַעֲשֹׂת" - אל תעשה את מה שכלם עושים כשהם עושים משהו שגוי!

הרב אביגדור מילר טרח וציין את ההסבר לזה ולימד אותנו שכאשר התורה אומרת ללכת אחרי מה שרוב האנשים עושים - הכוונה לפעול כפי שרוב מנהיגי התורה אומרים ומורים! אבל חס ושלום לפעול אחרי אנשים כאשר הם עושים משהו שהוא לא בסדר.

"אני יודע שזה משהו שהוא לא קל לילדים צעירים. אבל אין שום בעיה לעשות את מה שהחברים שלכם עושים, לדוגמה להצטרף למשחק של צלחת מעופפת או ללכת לטיול בפארק עם כלם. אבל חשוב ביותר לוודא שכאשר מגיע משהו שהוא אסור ולא נכון, אנחנו לא משתתפים. ולא משנה כמה אנשים עושים את אותו הדבר."

"עכשיו" הוסיף הרב מונק. "מטוסי הנייר האלו נראים דווקא טובים למדי! לא הייתי רוצה שילכו לאבדון, אז למה שלא נצא לחצר ונבדוק של מי טס הכי רחוק?"

שבת שלום ומבורך!